

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; letoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; letoletno: Din. 100.—

Na poti v stanovsko državo.

(Nadaljevanje.)

Po stari poti ne gre več, to vidi vsak. Nove poti je treba. To novo pot je pokazal sv. oče v svoji pomembni okrožnici „Quadragesimo anno“. Dve reči sta predvsem potrebni: sprememba razmer in izboljšanje pravosti v krščanskem duhu. Razmere naj se spremenijo tako, da se razbremeni država, ki sedaj skoraj vse sama urejuje. Kar zamorejo posamezni in posamezne skupine same urediti, v to naj se država ne meša. Ta naj si pridržijo samo vrhovno nadzorstvo. Vse podrobno delo naj oskrbijo stanovi sami. Državlani naj se delijo po svojih poklicih v stanove. Vsak stan naj uredi svoje stanovske zadeve sam. Razmerje med stanovi pa naj vodi: socialna pravica in socialna ljubezen. Pravost naj se izboljša v tem smislu, da se pobija duh sebičnosti in da človeštvo spet spozna, da svetne dobrine niso končni cilj človekov, ampak samo pripomoček, da človek doseže svoj večni cilj. — Ker nočemo učene razprave, smo iz okrožnice le kratko navedli par glavnih misli. Po celem svetu se sedaj razpravlja o novi poti, ki jo je človeštvo pokazal sv. oče. Par držav se že pripravljajo, da svoje gospodarstvo uredi v tem novem smislu. Čisto v duhu okrožnice pa hoče urediti državo naša vlada. Do velikonočnih praznikov že dobimo postave, ki pomenijo začetek nove ureditve.

Kako se misli urediti? Izginejo deželni zbori in državni zbor, ki sta dosedaj dajala postave. Zanj naj se vodijo stanovi sami in država samo nadzoruje in izravnava nesoglasja med stanovi. Gospodarske zadeve bodo urejevale stanovske zbornice, kulturne pa kulturne zbornice.

Nova ustava bo predvidevala sedem stanov: kmetijstvo in gozdarstvo, industrijo, obrt, trgovino in promet, deuarne in kreditne zavode, proste poklice (zdravniki, advokati i. dr.), uradništvo javne uprave. V vseh teh stanovih se bo združilo delodajalce in delojemalce, izvzet bo le stan uradništva javne uprave. Najprej se misli izpeljati kmetijsko in obrtno zbornico, ker je pri teh že dana podlaga. Kmetje imajo že v vsaki deželi svojo kmetijsko zbornico. Treba je samo še razširiti delokrog zbornice in združiti vse deželske v državno kmetijsko zbornico. Obrtniki imajo že svoje obrtne zbornice. Več priprav potrebne še trgovinska in prometna zbornica, najdaljši pa je pot do stanovske ureditve industrije.

V kmetijski zbornici bodo združeni vsi kmetje in vsi posli, ker spadajo oboji v kmečki stan. Urejeval bo svoje zadeve sam, sam si dajal svoje postave, urejeval pridelovanje po potrebi in ne več na ponudbo, omejeval konkurenco tujih pridelkov i. dr. V obrtni zbornici bodo združeni vsi obrtniki in vsi obrtniški delavci. V prometni zbornici pa bodo združeni pošta, telefon, avtomobili za splošen prevoz in ker bo tej zbornici priključena tudi trgovina, bodo vključeni še vsi trgovci in trgovski nastavljenjci.

Iz vsega tega se vidi, da postane ena sedanjih ustanov odveč: delavska zbornica. Delavci se pridelijo stanovom, v katerih so zaposleni. Kakor delata skupaj kmet in posej, obrtnik pomočnik in vajenec, tovarnar, njegovo uradništvo in delavstvo, tako naj bodo tudi vsi skupno zastopani v stanu primernih zbornicah. Vsa nesoglasja med delodajalci in delojemalci naj se izravnavajo v okvirju stanov. Socialno-politične zadeve preidejo od državnega zbora v stanovske zbornice. Vse stanovske zbornice bo družila končno državna gospodarska zbornica kot najvišja gospodarska ustanova za vse stanove, ki bo urejevala vprašanja medsebojnih zadev med gospodarskimi stanovi.

Kulturne zadeve bodo urejevale posebne kulturne zbornice. Najvažnejša bo za nas pač prosvetna, ali kakor se bo že imenovala, ker bo ta zastopala stariše in učiteljstvo in bo tedaj odločevala glede šolstva.

Ne bo lahko delo, da se vse to uredi. Zato se bo red v državi spreminjal le polagoma. Predpogoji pa so danes že dani vsi; največji nasprotnik stanovske ureditve, ki je socialdemokracija, je izginil, ljudstvo pričakuje in si želi nove ureditve, zato ne bo odpora nikjer. Sadovi se seve ne bodo mogli pokazati takoj, a pot bo začeta, da se prepreči največje gospodarsko zlo sedanjega časa: divja medsebojna konkurenca. Drug sili pred drugega s svojim blagom, kdor ceneje prideluje, izhaja, drugi pa pridejo na boben. Medsebojnih ozirov ni, ni družabne pravice in ne ljubezni. Sama neusmiljena sebičnost vlada. Tako je v kmetijstvu, obrti in industriji. Novi

red hoče to odpraviti in pridelovanje blaga urediti po potrebi. Ko se enkrat to doseže, izgine sebična konkurenca. Drugi sad nove ureditve gospodarstva hoče biti, da si more vsak pridelati svoj kruh z lastnimi močmi, to se pravi, da dobi vsak, kdor dela, za svoje delo toliko, da more obstati in izhajati.

Iz vsega povedanega sledi tudi, da bodo politične stranke postale nepotrebne. Vse delo političnih strank se razdeli in prenese na posamezne stanove. Vsi ljudje se bodo, v kolikor še niso, organizirali po stanovih in le v okvirju svojih stanov bodo prišli do besede. Za nas postaja zato od dne do dne važnejša naša „Kmečka zveza“. Kakor ta združuje naše kmete, tako naj bi se organizirali tudi drugi naši stanovi, da pridejo v svojih zbornicah do besede in zamorejo zastopati svoje težnje.

Ljubezen za spoštovanje!

Z mrzlično naglico se razvijajo dogodki v državi. Izgleda, kot bi življenje avstrijskega ljudstva s pospešenim razvojem hotelo popraviti desetletno mrtvilo parlamentarnih preprirov in strankarske igre. Pred mesecem še se je ugibalo o uspehu ali neuspehu načrta samostojne Avstrije, včeraj še so se slišali glasovi o heimwehrovskem poašistenju države. Več razgleda je danes: hitlerjanska propaganda je potihnila, zle slutnje se razblinjajo, ostaja le še ena, kanclerjeva smer. Veselo je gledati ob tem, kako se razne nemške nacionalne stranke preusmerjajo, kako se ti in oni politični trgovci trudijo, da znosijo v novo državo vse boro premoženje kratkovidnih ciljev in temnih naklepov liki kramarjem, ki se pripravljajo za novi sejem. Za slab denar veljajo danes kraljice o priključitvi k rajhu in razna druga nemško-nacionalna gesla minule dobe, vrednotena je nekoč tako čvrsta socialistična valuta. Lahko je vesel mali kancler tolikega uspeha, in z njim vsak, ki je dobre volje.

Ta veliki razvoj v državi motijo dogodki v deželi in ni čuda, da hoče ob njih segati malodušje tudi v naše vrste. V deželi, ki je bila do slednjega znana kot torišče nacionalnega liberalizma in socializma, novemu razvoju ne morejo biti kos niti najmočnejši. Sicer bi se ne moglo dogajati vse to ribarjenje v kalnem: v občinske pisarne prihajajo novi komisariji dvomljive preteklosti, zadnje sredo je šlo učiteljstvo ponekod po navodilu nekega ozkosrčneža „Kdor za Dollfussa, ta Nemeč“, mrzlično se išče v deželi novopečenih pristašev Heimwehra za razna nova mesta in fronte, v deželnem zboru končno nameravata graditi novo deželo z Heimwehrom in krščanskimi socialci vred še liberalni Schummy in protestantovski velenemec dr. Angerer. Tudi za deželo velja le ena sama ugotovitev: politični kramarji nosijo svoje staro blago tudi na novi sejem in ga kričaje ponujajo. Ljudstvo pa bo

dobro vedelo razločevati staro, ponošeno šaro od pristnega blaga.

Državo gradijo le ideje in ne ljudje. Nove Avstrije ne gradi liberalizem vojnih let in ne socializem minulega desetletja in nikak fašizem rajhovskega ali italijanskega muštra. Kancler imenuje svojo idejo: krščanski socializem; ta naj postane danes država. Nova država bo nemška in ne internacionalna, ker je Nemeč kancler in nemški ostali nositelji krščanskega socializma v državi. Vendar nemška tako, da bo priznavala tudi drugim narodom njihov narodni značaj in pravico narodne samobiti. Zakaj bi dvomili o iskrenosti kanclerjevih besed koroškim Slovincem v Beljaku in burgenlandskim Hrvatom na Dunaju!

V teh, za državo in njene narode velpomembnih dneh ključemo našim rojakom širom koroške slovenske zemlje: **Dvignite glave! Proč s kratkovidno kritiko in morečim malodušjem! Strnite vrste in sezite po najglobljim prepričanem vaših duš!**

Preprosto ljudstvo smo in pretežni naš del služi kruh in življenje z žuljevo roko. Preprosto, pošteno življenje je odvrčalo od nas zmotne nazore in slepa gledanja. Naš program je krščanski in slovenski: Boga častimo kot Očeta, narodnost svojo ohranjamo kot svoj dragi biser, državi dajemo, kar od nas zahteva. To je naša ravna linija izza stoletij do Slomška in Einspielerja in do danes in naprej. Naj nas ne motijo dogodki ob desni in levi, kot nas ni motilo, da nam je država celo dosedanje desetletje ostajala le pisana mati. Cela leta smo ji ostajali zvesti državljani in to v dobi, ko jo je večina avstrijskega ljudstva motrila prezirajoče in s pogledom, uhajajočim v rajh. **Če hoče država danes od nas poleg zvestobe še našo ljubezen, naj jo ima za spoštovanje naših idealov: Boga in naroda!**

V Rimu.

Minuli teden so se sestali Mussolini, Gombös in avstrijski kancler dr. Dollfuss. Sestanek je dovedel do sporazuma: Italija, Avstrija in Madžarska bodo sklenile medsebojno carinsko pogodbo, ki bo predvidevala olajšavo trgovinskega prometa, Avstrija dobi prosto luko v Trstu, Ogrska na Reki. Države se nadalje zavežejo, da bodo tudi politično enotno postopale v smislu Mussolinijevega podonavskega načrta, ki predvsem predvideva samostojnost

Avstrije in Ogrske. Ostale države se bo povabilo, da sodelujejo pri tem načrtu. — Sestanek je vzbudil v evropskem svetu mnogo pozornosti. V zvezi z njim se je govorilo o predstoječem zblizanju med Avstrijo in Nemčijo, ki naj bi ga posredovala Italija. To je tem verjetnejše, ker bi Italija nedvomno rada zabranila zblizanje Nemčije in Jugoslavije, o katerem politična jasnost mnogo razpravlja in ga je razbrati predvsem iz rajhovskih listov.

Kancler med burgenlandskimi Hrvati. Dunajski Hrvati iz Burgenlanda so minuli teden priredili slavje štiristoletnice prihoda iz domovine na jugu. Slavje sta posetila tudi dunajski kardinal dr. Inntzer in kancler dr. Dollfuss, ki je imel na zbrane sledeči nagovor: Hrvaški možje in žene! Tudi zame kanclerja je ta trenutek poln veselja. Hvala vam za iskreni „Živijo“, za obljubo zvestobe Avstriji. Če bi bil šef vlade od vsake narodne manjšine tako sprejet, bi manjšinsko vprašanje bilo rešeno. Avstrijo hočemo izgraditi v nemškem smislu na katoliški podlagi. To ne pomeni zapostavljanja hrvaških interesov. Nemški Avstrijec dobro razume, da ljudje, ki govore drug jezik, svoj jezik in svojo posebnost ravno tako ljubijo kot on svoj jezik. Zato spoštuje nacionalne potrebe in posebnost drugih narodov, ki v malem številu bivajo na nemški zemlji. Nobeno drugo pleme nemškega kulturnega kroga si v razvoju stoletij ni pridobilo lastnosti spoštovanja lastne in samobitnosti drugih narodov v toliki meri kot avstrijsko pleme. Mala Avstrija hoče postati most med narodi. Kot se čuva nemško samobit, se bo ščitilo in čuvalo tudi posebnost hrvaškega naroda. Avstrija hoče dajati vzgled, kako se rešuje sporna vprašanja manjšin. Kancler je zaključil z besedami: Zvestobo za zvestobo. — „Hrvatske novine“, glasilo hrvaške manjšine na Gradiščanskem, imenujejo ta dan znamenit dan v zgodovini gradiščanskih Hrvatov, ki jim ostane za vedno v spominu.

Nemške manjšine se branijo Dunaja. Na Dunaju je bilo nedavno ustanovljeno Društvo za nemške manjšine z namenom, da izloči izrabljanje nemških manjšin po Berlinu za propagando narodnega socializma. Ta ustanovitev je vznemirila Zvezo nemških manjšin, ki stoji pod vplivom Berlina in v kateri so učlanjene nemške manjšine na Danskem, Estonskem, Litvi, Poljski, Rumuniji, Rusiji, Jugoslaviji, Italiji in Čehoslovaški. Zveza je novo društvo odklonila z zanikanjem nar. soc. vplivov na manjšine in s povdarjanjem, da obstoja samo en nemški narod, čeprav je razdeljen z raznimi mejami. — Odklonitev ni iznenadila, ker pač gre za dvojno gledanje nemške skupnosti.

Jugoslovanska zunanja politika. Evropski listi mnogo razpravljajo o nedavnem zunanje-političnem govoru ministra dr. Jevtiča, ki je med drugim izvajal: Jugoslavija ostane zvesta ideji miru in Društva narodov. Zanj delamo v srednji Evropi in na Balkanu, iz istega stremeljenja bomo sklenili tudi pogodbo o napadanju z Rusijo. Jugoslavija bo nadaljevala politiko, ki ni naperjena proti nikomur. Obno-

vitve habsburške monarhije ne smatramo za politiko miru in je zato ne bomo podpirali. Glede rimskega sestanka državnikov Madžarske, Avstrije in Italije hočemo počakati. Glede samostojnosti Avstrije stojimo na stališču, da se je ne sme zajamčiti samo po eni sili, marveč le iz pogleda trajnega miru in konsolidacije mednarodnih odnošajev.

Kako urejujejo v Nemčiji. Najbistvenejša razlika med stanovsko in fašistično državo je v tem, da se v fašistični državi zastopnike gospodarskih stanov imenuje, dočim jih v čisti stanovski državi ljudstvo voli. Organizacija stanov je v obeh državah slična. Nemški trgovinski minister je nedavno navedel, kako namerava v bodoče organizirati nemško gospodarstvo: razdeljeno bo na 12 različnih panog ali korporacij, od katerih tvori samo industrija, h kateri prištevajo tudi kmetijstvo, sedem korporacij, ostale pet tvorijo rokodelstvo, trgovina, banke in kredit, zavarovanje, promet. Minister bo imenoval voditelja celotne gospodarske organizacije in vodje posameznih korporacij, katerim bo dodan svet strokovnjakov. To reformo smatra minister za pripravo v stanovsko državo.

O hitlerjanskih voditeljih. — Adolf Hitler je v Nemčiji nedvomno izredno popularen in to vsled svoje skromnosti in preprostosti. Ne kadi, ne pije, oblači se skromno. Na velika zborovanja ali v nemška mesta prihaja, sedeč v prvem avtomobilu na desni poleg svojega šoferja in navadno je brez klobuka. V zmago svoje ideje je trdno uverjen in tod je skrivnost njegovega uspeha. Ima pa eno veliko, ja, usodno napako: gospodar samega sebe in ljudske množice, ni gospodar svojih najbližjih sotrudnikov. O Göringu pripovedujejo, da je surov in trd. Najbolj ga grize strast, da bi nastopal kot neomejen vladar, kot turški paša. Mož je naravnost hudoben in njegovih surovih izrazov ne upa ponatisniti niti nemško časopisje. Spособen za vse je v ljudstvu zasovražen. Dr. Göbbels je enako radikalen, vendar neprimereno prebrisanejši in previdnejši od Göringa. Od svojih dijaških let je ohranil strast za denar in je soudeležen pri vrsti podjetij. Voditelj nemške mladine je 26 letni Baldur von Schirach. Mlad in neizkušen dela hitlerjanski vladi največje težave. Njegovo geslo je: Jaz nisem ne protestant in ne katoličan, jaz verujem samo v Nemčijo. Še je vrsta hitlerjanskih voditeljev v nemških provincah: revolucija jih je napravila iz prej neznanih ljudi za voditelje. Nek pekovski pomočnik je državni namestnik s sijajno uniformo, nek pismonoša je župan ve-

likega nemškega mesta, navaden vojaški duhovnik je vrhovni škof vsega nemškega protestantizma. In to odbija nemško ljudstvo, ki je bilo doslej navajeno na dostojanstvo poklicnega uradništva in ga je obdajalo s sijajem državnega predstavnika. A ni glasne pritožbe, samo gleda se in sodi.

Pogum, brat in sestra!

„Ti sinko majhnega, mehkega naroda... se izvestno bojiš, da se tvoj narod stisne in izpodrine ob splošnem napredovanju večjih narodov, ki mu ne bodo dopuščali posebnega razvijanja; bojiš se, da se potopi v drugih narodih kakor tvoja Drava v tuji Donavi! Tvoja bojazen ni upravičena ne pred Bogom in ne pred človeško zgodovino. Pred Bogom ne, ker te je ustvaril, ker ti je podaril tvoj lep jezik in lepo domovino in ti ni odrekel pravic, podeljenih drugim narodom. Božjo pravico torej imaš do življenja, kakor krožijo okoli sonca po svojih tirih veliki in mali planetje in drobni planetoidi. Pred človeško zgodovino ne, ker ni preminil še noben versko in npravstveno krepek narod, kakršen je izvestno tvoj, dokler je čuval vernost in npravnost, ti svoji najvišji blaginji.“ (Dr. Janez Mencinger.)

DOMAČE NOVICE

Neme žrtve.

Prosto po J. Likoviču.

Pravijo mi pšenica, sladka pšenica! Blagrujejo me kot kraljico žit. Toda sedaj čepim v vlažni zemlji, vsa ponižana in pozabljena. Hrepeneče čakam sonca in pomladanskega vetra. S svojo edino bilko sem se že prekljuvala skozi mrzlo grudo, da se odzovem klicu Stvarnika in postanem deležna blagoslova, ki bo rosil z njegovih dobrotnih dlani. Bela, snežena plan-

Nikaka podražitev Kathreinerja!

Z ozirom na novo deželno postavbo bi se moral Kathreiner podražiti za 6g pri kilogramu. Kakor pa se nam poroča, se je Kathreiner d. d. priznalno izrekla pripravljeno, da bo ta davek sama plačevala. 1/2 kilograma Kathreinerja bo stal tudi zanaprej 80 grošev. To je tem razveselivejše, ker je Kathreiner splošno znan kot dobra in zdrava kavna pijača. 35

PODLISTEK

Pustna za post.

Nekje v deželi je majhen trg. Do imena nam ni. V tem trgu je pred leti živel gospodar, ki je s svojo krčmo in z majhno kupčijo pošteno redil sebe in svojce. Nekega poletnega dne se mu primeri, da pride v hišo tujec Nemeč v gosposki suknji ter ukaže prinesiti jela in pila. Priljudni krčmar nosi na mizo, kar zmoreta klet in kuhinja, in streže gospodu, kakor je sploh imel navado, bodisi gost tak ali tak.

Ko si je gospod dušo že dobro privezal, se krčmarica spomni, da ima v kleti še nekaj lepih rakov. „Vidiš, kako sem pozabljiva!“ se obrne k možu. „V kleti imam še nekaj rakov v kopri-vah, pa ne, da bi se bila prej zmislila na nje. Ponudi jih gospodu!“

„Rak, rak!“ ponavlja gospodar počasi in si otira razorano čelo. „Kako se neki ta žival imenuje po nemško?“ govori mož bolj sam sebi nego svoji zakonski družici, o kateri je vedel, da mu v tej stvari ne more pomagati.

„Ti vsaj moraš vedeti, saj si malo manj nego pol večnosti nosil vojaško suktnjo in sem te morala tako dolgo čakati, da sem malone ostarala. Toliko si se menda v dolgih letih naučil nemščine, da boš znal gostu raka ponuditi.“

Mož ni dalje poslušal. Šel je iz kuhinje in je razmišljal svoje misli. Pri vojakih se je pač nemškovalo na vse pretege in ujela se je marsikaka beseda, ki je potem dobro služila pri tej ali oni priliki. Ali sedaj se je že mnogo tega izkadilo iz sive glave in kdaj je živ krst pri vojakih slišal kaj o rakih? Nikdar nič!

Mož stopi za hišo, si pomakne klobuk na čelo, položi roke na hrbet in koraka zamišljen gori in doli, kakor je imel navado vselej, kadar je premišljal kaj posebnega. Za nekaj časa si popravi klobuk in nekako zadovoljnejše gre zopet v hišo k tujcu, se upre z obema rokama ob mizo ter vrže gostu v obraz besede: „Noh bos binčens?“

Tujec ga nato vpraša, kaj bi mu še mogel dati.

„Befelens zer šene rake?“

„Was ist denn das?“

„Rake zajn klajne fiher, hat file, file fusen, rote mondur, šnajdermajster. curukmarširt.“

Ne ve se prav, ali je Nemeč razumel, kaka zverina je to, ali resnica je, da ga je popadel grozen smeh. Mož se je smejal in smejal, držeč se z obema rokama za trebuh, da so mu solze zalivale oči. Našemu krčmarju izprva ta objestni smeh ni bil nič pogodu. Malo je manjkalo, da ni bradača, ki se mu je tako nespodobno režal v zobe, zgrabil za vrat ter ga vrgel pod hišni kap. Toda o pravem času se je še spomnil svojega stanu in neplačanega računa. Zdjajci se začne tudi sam smejati, ne ve se, ali sebi ali svoji nemščini, ali smejavemu gostu ali slaneemu računu, ki mu ga bo naredil. In smejala sta se oba tako od srca, da je prišla gospodinja iz kuhinje na prag gledat, kaj imata.

Mahoma pa zablisne nekaj na krčmarjevem obrazu in mož si s kazalcem desne roke potrka na čelo v znamenje, da se mu je v glavi zasvetila dobra misel. Hitro se obrne, skoči v klet in prinese v vsaki roki lepega raka. Nato iznova smeh, ki se mu je sedaj pridružila še žena. Tujec pa si je od samega smeha privoščil še to čudno jed šnajdermajster curukmarširt.

„Pojdite“ — „Pojdimo!“

Bogat posestnik je imel veliko zemljišče, ki so mu ga obdelovali njegovi hlapci in najemniki. Ali neprestano se mu je krčilo premoženje. Namesto dobička je imel izgubo in celo zadolžiti se je moral. Prodal je torej polovico svojega posestva, da je plačal dolgove. Ko je osprevidel, da od svojega obdelovanja ne more živeti, je oddal drugo polovico posestva v najem za deset let.

Po preteku desetih let pa pride zakupnik k lastniku zemljišča in ga zaprosi, naj mu ga proda. Posestnik ga je čudoma vprašal: „Povej mi, kako si mogel pridobiti toliko denarja, da zamoreš odkupiti to zemljišče? Imel sem vendar še enkrat toliko posestvo kot ti sedaj, pa nikomur nisem plačeval najemnine, vendar pa nisem mogel napredovati, nasprotno, lezel sem v dolgove! Ti si plačal toliko najemnine, pa vendar hočeš zdaj to zemljišče šo odkupiti. Kako si delal? Za Boga, povej mi!“

„Prav preprosto“, mu je odvrnil najemnik. „Razlika v tvojem in mojem delu je le v besedah „Pojdite“ in „Pojdimo!“ Ti si veleval svojim hlapcem in delavcem: „Pojdite na delo!“, sam pa si ostajal doma, jaz pa sem pravil svojim ljudem; „Pojdimo na delo!“ in sem sam z njimi delal ves dan.“

Zaklad modrosti.

(A. M. Slomšek.)

Človek ima štiri visoke šole, po katerih se izšola in olika za življenje: Občevanje z ljudmi, lastna izkušnja, knjige in božja beseda. Kdor išče tovarišev pri poštenih ljudeh, obrne v dobro, kar si poizkusi, bere le poštene knjige, dni in noči premišljuje božjo besedo, si nabere zaklad modrosti, ki mu ga nihče ne bo odvzel.

java, ki nas je blagodejno varovala kakor topel prt, je začela giniti in kopneti. V toplen popoldnevu je poledenela skorja nekoliko odstopila od zemlje, skozi razmočene razpoke so se začeli krasti prameni zlate svetlobe, ki je oživiljajoče proniknila tudi k meni.

Spočela sem se bila sredi neizmerne stvarstva kot neznamen drobec, v katerega je vdahnil Bog posebno življenje in dopajenje. Bila sem negovana od sonca, rose in mehkega vetra. Rekli so mi pšenično zrno. Sejalec je hodil od jameleča do nasprotnega konca in nas skrbno razsipal. Pri slehernem zamahu se je nekoliko priklonil, blažen usmev se mu je nabiral okoli ostarelih ustnic, ki so gotovo okusile marsikatero kapljo bridkosti. Ko je končal z delom, je obstal koncem njive; ozrl se je v nebo, kakor da sledi med oblaki trohico blagoslova, ki je odbran tamkaj tudi za njegovo setev. Snel je klobuk, veter se je poigraval s sivimi lasmi in blažil kmetove skrbi.

Naslednje jutro so šli železni zobje preko nas ter nas zagrebeli v grudo; nekaj dni sem mirovala in prisluškovala. Grobna tišina! Kamor bi se ganila, povsod bi naletela na tesnobo in temo. Hotela sem se prižeti k razrahljani grudi, toda njene prsi so bile zame tedaj še tako mrzle, skoraj strupene. Postalo mi je težko, vlaga me je začela razjedati, moje drobno, krhko telesce je bilo premalo zavarovano proti težavam. Kako bi mogla kljubovati! Začela sem hirati, spomini so ugašali, neopaženo in tiho, kakor se potajijo rdeče jesenske zarje in zgubi zlata sled med nevšečnimi oblaki, ki ne morejo skriti ostarelih lic, s katerimi so pričakali zimo... Še sem trohnela in propadala, slednjič sem obnemogla in umrla, da obrodim tisočeri sad.

Dolgo sem ostala vklejnjena v temačni košček stvarstva, da se popolnoma prerodim in doprinesem poslednjo žrtev. Bodrilen klic pa me je vnovič zdramil iz smrtne sna in me navdal s krepko voljo, da moram preživeti temo in puščobo. Zares! Nisem bila zaman poklicana in obujena. Žalost je minula, potrnost me je zapustila. Prevzela me je skrivnostna moč, drhtenje se je polastilo mojega srca, iz katerega je začela poganjati nežna, zelena klica. Iskra upanja se je raznetila; veseli hihot oračev, ki je nepričakovano jeknil preko njiv in travnikov, me je potrdil v ponižni nadi. S slehernim korakom, ki se je oglasil vrh zemlje, se je prebujalo življenje, južni veter je zrahljal poslednje ledene grebene, zvrtničil poslednje suho listje in se končno umaknil soncu, da zaceli rane...

Tudi moje sestrice so se zdramile; vedno bolj čutim njihove kali, s katerimi nalahno odriavajo grudo in poganjajo svežo rast. Podajamo si roke in se zapredamo v belo staničevje. Vse si roke in se zapredamo na zvonove, ki bodo oznanili željno čakamo na zvonove, ki bodo oznanili pomlad in vstajenje tudi nam, nemim žrtvam. Tedaj se bomo odele v svetlo zelenino, pomladni veter se bo igral z nami, sonce in rosa nas bosta prerodila in nam vrnila novo življenje, polno lepših obetov in zlatega glasja. Tedaj postanem s sestricami vred tudi jaz mlada, lepa nevestica.

Prihodnji številki priložimo položnice. Dobijo jih oni cenj, naročniki, ki naročnine nimajo plačane naprej.

Grebinski kloster (Slovo od č. g. župnika). Od kvaterne nedelje v postu leta 1922, ko je Heimatdienst nastopil pri nas z nasiljem, nismo imeli v naši fari tako žalostne nedelje kot je bila sredpostna dne 11. t. m. Poslavljalji so se od nas č. župnik Kukačka. Ko smo lani izvedeli o tem, smo se prestrašili, vedno težje nam je utripalo srce, posebno ko se je bližal dan slovesa. Poslovilna nedelja je bila nedelja odkrite ljubezni klosterskih faranov do svojega dušnega pastirja. Zbralo se je ljudstva kot ob največjih praznikih. Brez razlike stanu in narodnosti je množica prisostvovala službi božji in pridigi č. župnika. Jokali smo med poslovilno pridigo in sv. mašo in po maši smo jim tiho stiskali roko. Popoldne se je pri blagoslovu zbrala cela župnija in nato se je vršila poslovilna slovesnost na društvenem odru. Od ljubljene dušnega pastirja so se poslovili v lepih govorih Karl Volavčnik, Pavlejev v Klečah, Mimica Morak, Hajžičeva v Encelni vasi, Pepček Pasterk v Spodnji Kneži in Micka Bundrova iz Stare vasi. Došli so tudi č. župnik Wutte iz Št. Petra in se z lepim nagovorom poslovili od svojega sobrata, končno sta dospela še č. Drdlík iz Krčanj, č. Hutter Alojzij iz Grebinja, da stisneta roko v slovo svojemu tovarišu. Mladi pevski zbor pod vodstvom Jurija Kica

iz Djekš je zapel več lepih kitic, izobraževalno društvo pa je priredilo dve kratki igri. Vse se je podajalo v solzah, „Z Bogom“ smo še dejali in avto jih je odvedel iz naše srede. Naš oče so bili in vsi farani njihovi otroci, zato pa je bilo slovo tako prisrčno. Na novem mestu jim želimo obilo uspeha in jih prosimo, da se nas še naprej spominjajo v molitvi, kot se jih hočemo v hvaležnosti spominjati tudi mi.

Povodnji po naših dolinah. Večdnevno deževje v začetku minulega tedna je dovedlo po naših dolinah do resne ogroženosti po povodnji. Največja je bila nevarnost v Rožu in Belski dolini. Železniški tir med Sinčo vasjo in Kaplo je na več mestih pod vodo, polje ob Dobri vesi sliči pravemu jezeru. Celotno del reberške celulozne tovarne je bil pod vodo. Pri Miklavčevem je voda odnesla most, pri Taboru v Železni Kapli raztrgala betonirano vodno strugo. Bajtiše in Sele sta bili odtrgani od sveta, cesta pri Št. Janžu je bila poplavljen. V Medborovnici je voda odnesla več mostov. Takoj ob prvih znamenjih grozeče nevarnosti je bilo alarmirano vojaštvo, došli so oddelki pionirjev, da popravijo mostove in uredijo ceste za zopetni promet. Upati je, da do praznikov izginejo zadnji sledovi preteče nevarnosti.

Borovlje. Po večdnevem neprestanem dežju je v dneh 13. in 14. marca sledilo hudoourje, kakoršnega ne pomnijo v boroveljskem

Nehmt zum grossen Gründlichmachen diese 3 bewährten Sachen!

okraju niti najstarejši ljudje. Bajtiški in ljubeljski potok sta tako narasla, da je nastala pravcata povodenj. Na Bajtišah je vdrla voda na cesto ter tekla proti in mimo cerkve. Most pod p. d. Toninam je popolnoma odneslo, istotako vse brvi med Macnom in Borovljami ter tudi močni most v Medborovnici, tako da je bil desni breg potoka popolnoma odrezan od levega. Vodo je vrglo enkrat sem in tja, odneslo na obeh straneh ogromne množine zemlje, hlovdov in preko 100 metrov drv, ki so bila pripravljena v dolini. Ogromne množine stoječega lesa je voda podprala ter odnesla kot snopje. Tudi v gornjih krajih občine je nastala pravcata poplava, v Liple je morala odhiteti pož. bramba s črpalko. Na Strugi je vdarila voda pri več hišah v klet, tako da so morali posestniki znositi krompir in druge stvari na suho. Došla je pomožna akcija iz Celovca, da se vsaj prehodi preke potokov provizorično uredijo. Cesta na Bajtiše pa je tako porušena, da za dalje časa ni izgleda na večje prevoze.

Marija na Zili (Zemeljski plaz). Dne 14. marca se je pri vasi Činoviče odtrgal velik plaz zemlje in popolnoma zasul pot, ki vodi v Turdaniče, ter ob pot mejoči gozd. Iz Zgornje Bele je takoj dospel oddelek pionirjev, katerim se je pridružila še četa petindvajsetih od prostovoljne delovne službe, da zavarujejo poslopja in polja pred grozečim plazom. Ceni se, da se je odtrgalo do 10.000 kubičnih metrov zemlje. Pri nadaljnem deževnem vremenu obstoja nevarnost, da se zemeljski plaz pomakne še naprej, ker so peščena tla itak popolnoma izpodjedena po vodnih masah.

Železna Kapla (Razno). Deževno vreme je pri nas dovedlo do resne nevarnosti, da nas povodenj odtrga od ostalega sveta. Pri Reberci je voda odnesla most za prevažanje lesa,

vlak iz Sinče vasi vsled poškodovanega tira že teden dni ne more v Kaplo. Dve noči je odpovedela celo takajšnja električna centrala in so imele luč le tiste hiše, ki imajo napeljavo toka iz Celovca. — Za kapelškega komisarja je bil imenovan nadučitelj Legat, dosedanji župan. Dodeljen mu je osvjet, ki sestoji iz članov bivšega gospodarskega bloka. — Po 25. p. m. je oblast odredila preiskavo po orožju. Pri tej preiskavi se nam je zdelo čudno, da so našli najprej slovenske hiše in tod stikali za strojnicami in vojaškimi puškami. — Dne 11. t. m. se je vršil občni zbor našega izobraževalnega društva, katerega se je udeležila množica slovenske mladine. Nastopila sta moški in dekliški zbor, g. prof. Hutter pa je govoril o slovenskem kulturnem življenju in orisal glavna stebra slov. literature Cankarja in Župančiča. Na velikonočni pondeljek pa bo menda v Kapli večja pevska prireditev domačega in sesednjih zborov. O uspehu ne dvomimo, ker posvečamo tovrstnemu gibanju naše mladine polno svoje zanimanje.

Vrba — Loga ves (Razno). Vrbljanskega župana je oblast odstavila, ker ga je smatrala za nezanesljivega. Na njegovo mesto je bil imenovan g. Heinz iz Beljaka, bivši kapitan v avstro-ogrski mornarici. Odstavljenemu županu so zapeli zvečer vrbljanski pevci podoknico v slovo. Ker pa so to podoknico merodajni krogi smatrali za izzivalno, ni izključeno, da se bo zadeva nadaljevala še drugod. — Bili smo mnenja, da bo peščica nacijev v Loga vesi v očigled položaju mirovala. Da pa temu ni tako, kaže slučaj zadnje nedelje, ko so se ob času sv. maše sestali nekateri pristaši narodnega socializma v neki tukajšnji gostilni menda k ustanovitvi tajnega nar. soc. odseka. Oblast je izvedela za namero in nato izvršila v hišah udeležencev preiskavo. Kakor smo slišali, je našla nekaj hitlerjanskih letakov. Udeleženci tega sestanka se bodo morali prej one zagovarjati pred sodiščem. — Naše ljudstvo pa si ne želi ničesar tako zelo kot miru, ki ga smatra za predpogoj delu v kmetijstvu in za tujski promet. Baš na zadnjega je precej ljudstva navezanega.

Celovec (Smrt odlične Slovenke). Dne 13. marca ponoči je umrla g. čna Konstancija Cizelj-Allesch. Pokojna je bila rojena na Vranskem, kjer je bil njen oče nadučitelj. Njena mati je bila hčerka znanega slovenskega vzgojitelja Petra Musija v Šoštanj. Sedaj je mati živela pri hčeri v Celovcu. Leta 1905 je stara baronica Hildegarda Aichelburg-Allesch pohčerila gospodično Konstancijo Cizelj, ki se je poslej pisala Cizelj-Allesch. Pokojna gospodična je bila zelo izobražena dama, finih manir, a vedno prepričana in zavedna Slovenka, katera je, kjer je mogla, delovala na to, da bi se Slovincem v deželi dobro godilo. Za časa glasovanja je bila imenovana za članico jugoslovanske plebiscitne komisije. Po svojem plemenitem vedenju je bila visoko spoštovana. S svojo odločnostjo kot članica glasovalne komisije je splošno imponirala. Koroški Slovenci izgubimo z njo veliko zaščitnico. Pokopal jo je ob asistenci petih duhovnikov č. dr. Blüml. Naj počiva v miru! Njenim sorodnikom iskreno sožalje!

Abrije pri Galiciji. V sredo, dne 7. t. m. smo pokopali najstarejšo ženo gališke fare staro Glenčevo mater gospo Katarino Offner. Rojena je bila rajna leta 1848 pri Ogrinu, nad 65 let je živela na svojem novem domu v Abrijah. Od dveh sinov je starejši na posestvu, mlajši pa lesni trgovec na Jezerskem, ranjki mož je umrl leta 1926 po 57 letnem srečnem zakonu. Rajna je bila videzno šibka in slabotna, vendar izredno bistrega duha in polna zanimanja za dobro čtivo. Ob njenem grobu so č. župnik Rudl omenili, da izgubi fara z njo svojo najbolj krščansko mater. Koliko spoštovanje je uživala, je pokazala velika udeležba, kot jo je redko videti. Mešani zbor ji je zapel zadnjo pesem v slovo. Rajni materi bodi večni mir! Zaostalim kakor tudi rojaku na Jezerskem, ki je prihitel žal prepozno k smrti postelji svoje matere, naše iskreno sožalje!

Ostale novice: Kanonično investuro na faro sv. Nikolaj ob Dravi je dobil č. župnik Alojzij Mlinar, v njegovo dosedanjo faro Borlje pri Zili je premeščen č. župnik Kukačka. — Kancelarski urad na Dunaju je odredil prepoved širjenja listov „Jutro in „Slovenski narod“ za dobo enega leta. — Za komisarja mesta Borovlje je bil imenovan živinozdravnik dr. Scheschin, za Libuče Janez Stenowetz, fin. uradnik v p., za Rikarjo ves vojn. uradnik v p. Urban Mack, za Tinje upok. orožniški inšpektor Mihael Berger, stari župani so bili kot komisariji potrjeni v občinah Železna Kapla, Velikovec, Medgorje, Medborovnica, Vetrinj, Št. Jakob in Ledence. — Od pondeljka naprej se je v Celovcu podražil vsled doklade na moko hleb kruha na 80 grošev in žemlja na 7 grošev. — Tudi spodnjo Podjuno je ogrožala povodenj. Potočje izpod Pece je močno narastlo, v nekatere hiše na Bistrici in v Libučah pri Pliberku je udrla voda. — Dne 10. marca so v Podkloštru čutili lahak potres. — V kamnolomu pri Vetrovem ob Brnci se je zrušila skala na delavca J. Kollerja, težko poškodovan je po par urah umrl. — Na vovbrski gori je umrla spoštovana gospodinja Katarina Napečnik pd. Pristanova. Edino njeno veselje v 72 letnem trudu je bila vsakokratna nedeljska pot k službi božji. — Uršulo Schellander iz hodiške fare je neznanec napadel in z ostrim predmetom obdelaval po glavi, da se je onesvestila. Nato jo je oropal denarja, ki ga je imela iz prodaje svoje hiše. — V Timenici je umrl 76 letni Jožef Luschin, pd. Hafner.

NAŠA PROSVETA

Sence v društvih.

Fant z dežele se je oglašil s pismom o sencah v naših prosvetnih društvih. S preprosto in iskreno besedo je razgalil rane, ki tako skele na našem narodnem telesu. Takole govori:

Prav je, da se shajamo v društvih in si tod iščemo resničnih prijateljev. Močnejši si človek v družbi in lažje se ustavljaš razvadam, ki morijo tvoj mladi značaj. Plemenitiš se ob plemenitem prijateljstvu, navdušiš ob iskrenem navdušenju mladih src, razveseliš ob veselju čistih duš. V dobri družbi se predejo niti najlepšega in najtrdnjše prijateljstva. Pa so v naših društvih ponekod tudi taki, ki zlorablajo katoliški in slovenski značaj društev s tem, da lahkoverno teptajo čast naših deklet in ponos fantov iz fare. Slabiči ali zlobneži so, ki ob vsaki nudeči se priliki zapadejo svojim grdim razvadam, svojim temnim silam, ki jih vlečejo h tlom. Svet okoli njih pa je pozoren in po teh sencah v društvih sodi o celotnem značaju vsega društva.

Zato, fantje in dekleta, hočemo podvojiti svojo skrb, da izginejo iz naših vrst sleherne sence, ki pačijo njihovo lice. Hočemo prireditve, ki bodo nudile našemu ljudstvu zdrave hrane. Proč z šunom, proč s lahko hrano, ki le kvari in trga! Proč s prireditvami in veseljami, ki služijo zgolj finančnim svrhám in se pri njih ne gleda na čast in poštenje slovenskega imena! Proč z dvomljivimi izletji, ki izvenijo v pijančevanje in ponočevanje. Proč končno s ponočnimi vajami za igre z mešanimi vlogami! Saj so za tovrstne vaje nedeljski popoldnevi kot nalašč.

Glavni namen naših društev je, da se v njih vzgaja mladi rod umsko in srčno, da raste ob najplemenitejših značajih. In je nadaljni namen društev, da nudijo vsemu slovenskemu ljudstvu na Koroškem plemenitega veselja in vedrih uric po trudapolnih njegovih dnevih. Skozi vse sestanke, prireditve, izlete in zabave v okvirju društev se mora vleči zlata nitka katoliškega in slovenskega značaja. Takole je rekel nekoč nek govornik: Le tisti društvenik je zvest načelom svojega društva in sme s ponosom nositi ime društvenika kateremu ni treba zardevati in od sramu povestiti oči nikjer, kjerkoli in kadarkoli bi ga srečal duhovnik.

Le prehitro postane očitno, ali je društveno jedro gnilo ali zdravo. Ob posmehu nasprotnikov in ob žalosti rojakov se praznijo dvorane, krči število članov in pada pomen prosvetnega društva, ki je gnilega jedra. Dobrim društvom pa se šoliodrastla mladina danes sama rada pridružuje, ker jo njegovo življenje neizrekljivo miče; in stariši mirne vesti izročajo svoje ljubljence novim vzgojiteljem v društvu.

Naravnost in brez ovinkov sem govoril in naj mi mojih besedi nikdo ne zameri! Vedra in vsa mlada bo naša mladina, ki se bo izogibala nemo-rali in pijančevanju.

Žitara ves. (Zaključna prireditev) gospodinjkega tečaja se vrši na cvetno nedeljo. Od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer je pri Rutarju razstava kuhinjskih izdelkov, ki bodo v prid tečaju na prodaj. Ob 3. uri bo istotam v dvorani prireditev s petjem, prizori, deklaracijami, govorom in igro „Mati in gruda“. Prijatelje gospodinjke prosvete iskreno vabijo tečajnice.

Zahome (Igra). Na velikonočni pondeljek priredi „Zila“ igro „Volga“ in sicer ob 1/2 8. uri zvečer v dvorani pri Hrepcu. Igra podaja slike iz današnje Rusije. Med od-mori tamburanje in petje. — Na belo nedeljo pa gredo člani „Zile“ gostovat v Melviče in nastopijo ob 3. uri v dvorani v Župnišču. Odbor.

Št. Jakob v Rožu (Igra). Na cvetno nedeljo priredi društvo „Kot“ ob 3. uri pop. v svoji dvorani igro „Fernando ali strah Asturije“, katere času primerna vsebina bo nedvomno ugajala. Vabimo!

GOSPODARSKI VESTNIK

Krmljenje mladih prašičev. Kdor mlade prašiče kupuje, naj pazi na to, da so stari vsaj 8 do 10 tednov, ker so takšni pravilno od-stavljani. Pri krmljenju se mora nadaljevati s krmili, ki so jih dobivali pri dotedanjem go-spodarju in šele polagoma se jih privadi ni druga krmila. Sirotka za mlade prašiče ni prava krma, pripravna je za nekoliko starejše in zlasti za pitalne prašiče. Zelene krme se prašičem ne kuha, ker bi bilo negospodarsko in zamudno. Edino pravilno je, da se poklada z malimi izjemami samo sirovo krmo, ker so v takšni redilne snovi boljše prebavljive in se v njih ohranijo tudi za življenje važni vitamini. Tako se poklada sirovo zeleno krmo iz travnikov ali deteljišč, krmsko peso, repo, žitne zdrobe, otropi, oljnate tropine i. dr. Kuhana krmila se mora najprvo shladiti. Tudi naj se ne krmi preveč z vodo ali drugimi tekočinami zredčena krmila, pač pa gosta. Le doječim svinjam se priporoča pokladanje bolj zredčenih krmil, ker rabijo veliko vode za proizva-janje mleka.

Davek na moko in žito, ki ga je svoječasno sklenila dež. zbornica proti glasovom Sloven-cev in Heimatblocka, je z 9. marcem stopil v veljavo. (Svoječasno smo iz nemških listov posneli, da se je zvezna vlada izjavila proti novemu davku, kar je glasom novejših poročil neresnično. Op. ured.) Trgovci z moko in živili so sedaj sklenili, da zvišajo cene za moko za 6 grošev. In kako si naj pomagajo kmetje, ki jih bo novi davek najboljše zadele?

Reforma socialnega zavarovanja. Osnutek o reformi socialnega zavarovanja je gotov. Koncem meseca bo predan javnosti. Prinaša spremembo načina plačevanja za delodajalce, ki bodo po odobritvi postave plačevali svoje prispevke v zvišanem blagovno-prometnem davku. Delojemalci bodo kot doslej plačevali s tem, da se jim bo prispevek odračunal od pla-če. Razdelitev zavarovancev v razrede po za-služku odpade, ker se bodo prispevki določili v odstotkih zaslužka. Prispevki delojemalcev se bodo odslej obračunovali potom posebnih znamk, ki se jih bo prilepljalo na listino za-služkov. Prispevki države, dežel in občin se bodo kot doslej plačevali iz krizne doklade k blagovno-prometnem davku in iz tekočih državnih dohodkov. Osnutek še ne predvideva združitve 11 socialno-zavarovanjskih zavodov v osrednji zavod, ker se bo taista izvedla po-stopoma.

Velikovški trg. Biki 80—90, pitani voli 90—1.10, vprežni voli 90—1.—, mladi voli 70—85, plemenske krave 65—85, klavne krave 60—80, telice 70—80, žive svinje 1.—1.10, prašiči zaklani 1.40—1.45, živi 1.10—1.20, ovce 60—70, koze 30—50, jajca 7—8, sirovo maslo 2.50—3.50, stare kokoši 2.—3.—, piščanci 2.50—3.—, pšenica 36—39, rž 24—25, oves 17—18, proso in ječmen 20—21, koruza 17, ajda 18—20, krompir 8—10, deteljno seme 32 grošev za kg.

Manjše posestvo

hiša, skedenj, polje, les — **na prodaj!**
Več pove **Urban Heber**, p. d. Suštarič
Dole, pošta Föderlach. 3

RAZNE VESTI

Koroški Slovenec — izumitelj posebne pri-prave za hrbtno nošenje bremen. — G. Ru-pertu Vošperniku, sinu znanega narodno-gospodarskega delavca v Podravljah, je uspe-lo pridobiti avstrijski in francoski patent na posebno napravo, ki omogoča vztrajno nošnje srednje težkih bremen (do 50 kg) brez večjega napora. O izumu nam mladi rojak piše sle-deče: Človek se pri hoji neprestano dviga in niža. S človekom vred se dviga in niža tudi breme, katero nosi. Pri vsakem koraku izgubi človek zato nekaj svoje moči in postaja utru-jen. Nova naprava za nošenje bremen naleže nosaču enakomerno na ramo ter je oprem-ljena z vzmetmi, tako da nosač srednje težkih bremen ne čuti ne posebnega napora in ne utrujenosti. Nova naprava je uporabna za pre-našanje zabojev, kovčkov, zidarske in strešne opeke, za prenašanje desk in hlodov, v gorskih krajih tudi za nošenje krst, turistovskega pro-vijanta i. dr. Naprava onemogočuje zdrčenje bremena nazaj ali naprej, nalaganje in odlaganje bremen je enostavno. Interesenti se bla-govolijo obrniti neposredno na izumitelja g. Ruperta Vošpernika, Föderlach bei Villach.

Hvaležni kmet. — V nekem madžarskem kraju je umrl pred kratkim kmet, ki je ostavil zanimivo oporoko. Določil je, da mu mora v grob slediti vsa ogromna knjižnica in sicer na vozu, ki ga bo vleklo šest njegovih belih volov. Rogove naj okrasijo s črnimi trakovi. So-rodniki in prijatelji se pogreba lahko udeležijo, toda pod pogojem, da se peljejo s kmečkimi vozovi, ki jih bodo vlekli beli voli, okinčani s cvetjem. Krsti naj sledi voz s cigansko kapelo. Večjo svoto je kmet-čudak določil za to, da bo imela njegovega živina mirno in udobno sta-rost, ko postane za delo na polju nesposobna. Zaklati je na noben način ne smejo.

Hlapec in dekla se sprejmeta. Več pove kmečka zveza.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Ledincah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, priredi v nedeljo, dne 25. marca 1934 ob 4. uri popoldne pri „Čemernjaku“ na Pečnici svoj

letni občni zbor

s sledečim sporedom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Odobritev računskega zaključka za l. 1933.
4. Slučajnosti.

Vabljeni vsi zadružniki!

33

Načelstvo.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Št. Jurju na Zili, registrirane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši na velikonočni pondeljek, dne 2. aprila 1934 ob 11. uri dopoldne v Št. Jurju št. 2.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Revizijsko poročilo.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Pregled in odobritev računskega zaključka za l. 1933.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

34

načelstvo.

Društvo slovenskih diletantov v Borovljah.

Vabilo

na tridejansko dramo

Za čast in kri

ki se uprizori na velikonočni pone-deljek, dne 2. aprila 1934 v dvorani pri „Čingelcu“ na Trati.

Začetek točno ob 3. uri popoldne. Ob vsakem vremenu.

Prvič na Koroškem! Znižane cene! Pristrčno vabi!

Odbor!

36